

noties divām zvaigznēm, vai par Saules izdegšanu un atdzišanu. Jēzus uzturēs šo pasauli līdz savai atkalatnākšanai.

Cilvēks neradās kosmiskās loterijas spēles rezultātā, kā to apgalvo Nobela prēmijas ieguvējs Žaks Monods (Jaques Monod), mēs esam mērķtiecīgi radīti ar noteiktu galamērķi – būt pie Jēzus! Bez šī mērķa mūsu dzīve pazaudē jēgu.

Jēzus Radīšanas darbība Vecajā Derībā

Salamana pamācībās 8:22-24,30 ir rakstīts: **“Es esmu bijusi tā Kunga rīcībā jau Viņa ceļa pašā iesākumā; iekāms Viņš kaut ko radīja, es biju pie Viņa, jau no pirmajiem. Es esmu ielikta un pastāvu jau no mūžības, no paša sākuma, iekāms pat vēl zemes nebija. Kad vēl nebija dzimumu, es jau biju dzimusi... es biju pie Viņa kā palīdzē...”** Luterā tulkojumā lietotais vārds “meistars” (latviešu tulkojumā “palīdzē”), norāda uz Jēzus izpildošo darbību radīšanā. 102. psalma 26. pants Jaunajā Derībā tiek citēts vēstulē Ebrejiem 1:10 un tas tiek attiecināts uz Jēzu: **“Senlaikos Tu zemei pamatus esi licis, un debesis ir Tavu roku darbs.”**

Kā Radītājs veica Savu darbu?

Ja jautājam, kā tika veikta radīšana, Bībele mums atklāj Radītāja metodes:

- **caur Dieva Vārdu:** Psalmi 33:6, Jāņa ev. 1:1-4
- **bez izejmateriāla:** Ebrejiem 11:3
- **Dieva spēkā:** Jeremija 10:12
- **ar Dieva gudrību:** Psalmi 104:24; Kolosiešiem 2:3
- **pēc Dieva gribas:** 1. Mozus 1:26, Jāņa atkl. 4:11
- **caur Dieva Dēlu:** Jāņa ev. 1:1-4, Jāņa ev. 1:10, Kolosiešiem 1:15-17
- **saskaņā ar Jēzus raksturu:** Mateja ev. 11:29, Jāņa ev. 10:11.

Šie faktori darbojas sešas radīšanas dienas. Tie nepakļaujas ar parastiem dabas likumiem aprakstāmo notikumu gaitai un tāpēc tikai caur ticību tie ir pilnvērtīgi aptverami. Pašreizējie dabas likumi regulē procesus mūsdienu pasaulē, taču tie nav radīšanas cēlonis, bet gan tikai radīšanas rezultāts.

Kas mums ir dots Jēzū Kristū?

Viņš ir pamats, uz kura varam veidot savu dzīvi. Kāda dzīvokļu celtniecības kredītiestāde reklamējās ar saukli: “Uz šiem akmeņiem Jūs varat celt.” Par Kristu mēs patiešām varam teikt: “Uz šī pamata Jūs varat celt”. Kristū visam ir savs pamats: radīšanai, Bībelei, ticībai, glābšanai, mieram, cerībai, ceļam pie Tēva un dzīves mērķim.

Kristus ir neizkustināmi stingra klints (1. Korintiešiem 10:4), pret kuru tiek sagrautas visas cilvēcīgi izdomātās sistēmas. Ja Dievs saka: **“Es samaitāšu gudro gudrību”** (1. Korintiešiem 1:19), tad tas notiek pret Jēzus klinti. Šeit sašķīst gabalos ideoloģijas, ateismi un evolūcijas sistēmas. Arī to pārstāvjiem reiz būs jāloka ceļus šī Kunga priekšā (Filipiešiem 2:10), lai gan pašlaik viņi tik asi noraida “Plānotāju”, “Dizaineri”, “Radītāju” un “Glābēju”.

Kāpēc evolūcijas mācība ir tik bīstama?

Tā ne tikai māca mums nepareizu pasaules uzskatu, bet tā ieved mūs pilnīgā bezcerībā, tieši kā vācu rakstnieks Žans Pauls (Jean Paul, 1763-1825) savā romānā “Siebenkäs” tik trāpīgi aprakstījis: “Dieva nav... sastingusi, mēma neesamība! Salta, mūžīga vajadzība! Traģiska nejaušība... Cik vienkāršs ir cilvēks šajā plašajā Visuma līķu kaudzē!”

Evolūcijas mācība apgalvo, ka tā spēj izskaidrot šo pasauli bez Radītāja. Šī iemesla dēļ tā mērķtiecīgi pavedina cilvēkus un apzinīgi ved virzienā uz ateismu (Dieva noliegšanu), un ar šo ateistisko uzskatu mēs, saskaņā ar Jēzus liecību, nonāksim ellē: **“...kas netic, tas tiks pazudināts”** (Marka ev. 16:16). Daži mēģina evolūciju pasludināt par Dieva darba metodi. Ja Dievs būtu radījis izmantojot evolūciju, tad

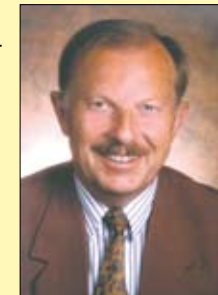
- nebūtu pirmais cilvēku pāris;
- nebūtu arī nekāda grēka, tādēļ ka “Agresija ir dzinēj-spēks, kas darbina evolūciju” (Joachim Illies);
- Dievam būtu bijis nāvi jāizmanto kā radīšanas līdzekli;
- tiktu pamatoti atņemta glābšana caur Jēzu, kurš pretstatā grēcīgajam Ādamam nosaukts par “pēdējo Ādamu” (1.Korintiešiem 15:45).

Šie izteikumi pierāda, ka tā sauktā “teistiskā evolūcija” grauj Bībeli pašos tās pamatos ar nolūku to atmest. Tāpēc mēs varam šo kļūdaino domu dziļākajā būtībā vienkārši noraidīt.

Kāda elpu aizraujoša doma

Mēs uzzinājam par Jēzu Kristu kā visu lietu Radītāju. Viņš ir tas, kurš no mūžības bija un joprojām ir Debesu valstības Karalis. Viņam ir dota visa vara debesīs un virs zemes (Mateja ev. 28:18). Vai mēs varam aptvert sekojošo elpu aizraujošo domu? Virs pie krusta Golgātā un šīs pasaules un visa dzīvā Radītājs ir viena un tā pati persona! Savā nebeidzamajā mīlestībā uz mums Viņš ļāva sevi piesist pie krusta un tam nepretojās, lai varētu mums atvērt Debesu durvis. Kurš Viņu atraida, tas zaudē visu: **“Kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami?”** (Ebrejiem 2:3). Kas Viņu pieņem, tas iegūst visu: **“Kas Manus vārdus dzird un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība, un tas nenāk tiesā, bet no nāves ir iegājis dzīvībā.”** (Jāņa ev. 5:24). Lūdziet Kungam Jēzum piedošanu par visiem saviem grēkiem, lai varētu pastāvēt Dieva tiesā, uzņemiet Viņu kā savu personīgo Radītāju un Glābēju un sekojiet Viņam.

Informātikas profesors un direktors
Dr. Verners Gits

Orīģinālizdevuma virsraksts: Wer ist der Schöpfer?
Autora mājas lapa: www.wernergitt.de
No vācu valodas tulkojusi M. A. philol., M. A. ped. Vīta Valdmāne
Rediģēja: Verners Šteinbergs; Titullapas ilustrācija: Elise Christian

Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0 Fax: -19; Homepage: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de
© 2009: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Lettisch (1), Nr. 923

Kurš ir Radītājs?

Verners Gits

Kurš ir Radītājs?

Pasaule, kuru redzam sev apkārt

Tikai neliels ieskats dzīvo būtņu pasaulē mums atklāj augsta līmeņa mērķtiecīgu plānu: jūras zīdītājs **kašalots** ir veidots tā, lai varētu nirt līdz pat 3 000 metru dziļumam, bet uzpeldot neaizietu bojā no nirēju slimības, un raibais dzenis, spēcīgiem cirtieniem sitot pa koku, tomēr nedabū smadzeņu satricinājumu.

Dzīvība lielākoties ir atkarīga no pilnvērtīgas **orgānu (piem. sirds, aknu, nieru) darboties spējas**. Negatīvi, vēl attīstības stadijā esoši vai pusgatavi orgāni ir nederīgi. Tam, kurš šajā sfērā domā tāpat kā darvinisms, ir jāzina, ka evolūcijai nepiemīt tāda virzība uz mērķi, lai vēlāk sasniegtu pilnībā funkcionējošu orgānu.

Daudzus **gājputnus** vada autopilots, kurš neatkarīgi no laika apstākļiem un dienas vai nakts tos nogādā tieši pie mērķa. Piemēram, Amerikas dzeltenais tārtiņš, pārziemojot lido no Aļaskas uz Havaju. 70 gramu tauku enerģijas, kas tam nepieciešami 4 500 kilometru lidojumam, ir ļoti precīzi aprēķināti, un 6,8 gramu rezerves paliek pretvēja gadījumam.

Nautiluss dzīvo spirālveidīgas kaļķa čaulas ārējā galā, kuras iekšpuse ir sadalīta vairākos kambaros. Tie katru reizi piepildās ar vajadzīgo gāzes daudzumu, atkarībā no ieniršanas dziļuma tā, lai vienmēr tiktu sasniegts piemērots līdzsvara stāvoklis peldēšanai. Mūsu modernās zemūdenes salīdzinot ar viņu darbojas neveikli un lempīgi. Dzīvnieciņi parasti uzturas apmēram 400 metru dziļumā, naktī uzpeldot līdz 100 metru dziļumam.

Dažām **mikroskopiski mazām baktērijām** ir iebūvēti ar protoniem darbināmi elektromotori, kuri tām dod spēju kustēties uz priekšu un atpakaļ. Neiedomājami maza izmēra telpā,

burtiski sešās miljardās daļās kubikmilimetra, kolibaktērijai ir vairāk kā seši šādi motori, sava spēkstacija strāvas radīšanai, kompjuersistēma un ne mazums ķīmisko fabriku.

Ikvienu **dzīvā šūna** ir tūkstoškārt sarežģītāka un ģeniālāk veidota nekā jebkura cilvēku izveidota mašīna. Tajā vienlaicīgi norisinās tūkstošiem sakārtoti un laikā ziņā viens ar otru saskaņoti ķīmiski procesi.

Dzīvās šūnas **DNS molekulās** mēs varam atrast vislielāko cilvēkiem zināmo informācijas blīvumu. Cik daudz rokasgrāmatu varētu ievietot vienas kniepatatas galviņā, izmantojot šo informācijas uzglabāšanas tehniku, ja tā būtu veidota no DNS materiāla? Tie būtu 15 miljardu eksemplāru! Ja tās novietotu vienu uz otras, tad izveidotos 200 miljonu kilometru augsta kaudze, un tas atbilstu attālumam, kas ir vairāk kā 500 reizi no Zemes līdz mēnesim (= 384 000 km).

Mūsu universā **atrodas apmēram 10²⁵ zvaigžņu** (= vieninieks ar 25 nullēm). Cilvēka dzīves laiks nav pietiekams, lai tās visas paspētu saskatīt. Ja mums būtu ļoti ātrs dators, kuru izmantot zvaigžņu skaitīšanai un kurš sekundē veiktu desmit miljardus skaitļošanas operāciju, tad šim nolūkam tam vajadzētu 30 miljonus gadu.

Aplūkojot tikai šos nedaudzus piemērus, katrs domājošs cilvēks uzdod jautājumu par visu šo ģeniālo radījumu izcelsmi. Evolūcijas teorija, kuru pieņem tik daudzi mūsu laikabiedri, nesniedz pilnvērtīgu atbildi, jo tā visu izskaidro tikai ar matēriju – arī milzīgo informācijas daudzumu šūnās, dvēseli un apziņu. Informātikas zinātnes likumi apgalvo, ka informācija ir kaut kas nemateriāls un tādēļ, lai rastos informācija, vienmēr vajadzīgs kāds inteliģents avots – kāds ar gribu apveltīts autors. Radīšanas darbos redzamā **inteliģence** un **gudrība** ir patiešām grandioza. Tādēļ no radīšanas darbiem mums jāsecina, ka ir nepieciešams radošs autors. Rodas jautājums:

Kur atrast pilnvērtīgu atbildi?

Dabas zinātņu ietvaros ar dažādām mērīšanas un svēršanas metodēm ir iespējams izpētīt tikai mūs aptverošo laiku un telpas realitāti. Tādā veidā var tikt sniegta atbilde uz to “Kas?” ir ticis radīts, nevis “No kurienes?” tas radies. Atbilde uz otro jautājumu atrodas ārpus visām cilvēcisko spēju robežām, un to var sniegt tikai pats autors. Bet kur tad Radītājs

pats sevi ir atklājis? Bībelē, korānā vai varbūt kādā pasaules vēstures grāmatā? Visas daudzās pasaules reliģijas nevar būt patiesas, jo tās dod atšķirīgas un pretrunīgas atbildes. Vai nu tās visas ir nepareizas, vai arī viena vienīgā var būt patiesa. Svarīgs kritērijs, lai pārbaudītu patiesību, ir piepildījušies pravietojumi. Bībele ir vienīgā grāmata, par kuru ir pierādīts, ka 3268 ilgi pirms tam izteikti pravietojumi vēlākā laikā ir piepildījušies. Tādas kvalitātes zīmes nav nevienai citai grāmatai pasaulē. Bībele, salīdzinājumā ar visu citu jebkad uzrakstīto, ir izcila un vienreizēja. Tāpēc Bībele man ir Dieva Vārds mums – cilvēkiem. Jau pašā pirmajā pantā Bībele sniedz mums atbildi par Radītāju: **“Iesākuma Dievs radīja”**. Tas labi saskan ar jau iepriekš minēto prasību pēc inteliģentas izcelsmes avota.

Kas ir Radītāja persona?

Dievs bija pirms visa. Pirms tika dota telpa, laiks, un matērija, Viņš bija tā Persona, kas jau darbojās. Ja aplūkojam tikai Bībeles pirmo teikumu, var rasties iespaids, ka Dievs Tēvs ir vienīgais Radītājs. Būtiska norāde, ka Viņš nav vienīgais Radītājs, izriet no radīšanas stāsta: **“Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības.”** (1. Mozus 1:26). Arī Svētais Gars ir bijis iesaistīts, viņa līdzdalību mēs redzam radīšanas stāsta otrajā pantā **“...Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem”**. Bībele neatklāj visu uzreiz, tā bieži mūs informē soli pa solim. Jautājums “Kurš?” precīzāk tiek atklāts Jaunajā Derībā. Saskaņā ar 1. Korintiešiem 8:6 kļūst skaidri saprotams, ka Jēzus Kristus ir bijis iesaistīts radīšanas darbā: **“Bet mums ir tik viens Dievs, Tēvs, no kura visas lietas, un kurš ir mūsu ilgu mērķis; un tik viens Kungs**

Jēzus Kristus, caur kuru visas lietas, arī mēs caur viņu.”

Ebreju vārds “Elohim” 1. Mozus 1:1 tiek lietots kā Dievs – Radītājs daudzskaitļa formā. Radīšanas darbu varam izskaidrot ar kādu ikdienišķu līdzību: Mēs, visa ģimene, ar automašīnu dodamies pie draugiem. Kad pienācis laiks, lai dotos atpakaļ, es kā ģimenes tēvs saku: “Tagad mēs vēlamies braukt mājās.” Lai gan es runāju daudzskaitļa formā, tas tomēr nozīmē, ka tikai viens sēdēs pie stūres un veiks braucienu. Pārējie ģimenes locekļi sēdēs mašīnā – tāpat arī “brauks” – lai gan tikai vadītājs aktīvi stūrēs, strādās ar gāzes pedāli un bremzēm.

Šis nepilnīgais piemērs palīdz mums saskatīt to, ko Bībele mums māca par radīšanas veicēju. Dievs radīja pasauli caur Jēzu Kristu. Tas skaidri izteikts Ebrejiem 1:2. Arī Jāņa evaņģēlija sākumā skaidri teikts, ka visam, kas pastāv, savs sākums ir Jēzū: **“Caur Viņu** (= caur Vārdu = caur Jēzu) **viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir.”** (Jāņa ev. 1:3).

Jēzus Kristus ir Radītājs

Par Jēzus aktīvo Radītāja darbību mēs tālāk varam lasīt Kolosiešiem 1:16-17: **“Viņā** (= Jēzū Kristū) **radītas visas lietas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās, gan troņi, gan kundzības, gan valdības, gan varas. Viss ir radīts caur Viņu un uz Viņu, bet Viņš pats ir pirms visa, un viss pastāv Viņā.”** Redzamajā, materiālajā pasaulē nav nekas, kas nebūtu radīts caur Jēzu. Gan milzīgais kosmos ar miljoniem galaktiku ir tai skaitā, gan arī sīkākās detaļas dzīvās šūnas darbībā vai atoma struktūras uzbūvē. Jēzus nav tikai visa mikro- un makrokosmosa Autors, Viņš ir arī Pārvaldnieks pār visu.

Bez tam, caur Jēzu ir radīta arī mums vēl neredzamā pasaule. Debesis apdzīvo neskaitāmi radījumi, kurus Bībele sauc par eņģeļiem. Kā viss Dieva radībā ir daudzveidīgs un vienlaikus ļoti sakārtots, tas pats ir sakāms arī par neredzamo pasauli, kā uz to norāda vārdi par troņiem, kundzībām, valdībām un varām.

Jēzus ir ne tikai Radītājs, bet arī šīs pasaules uzturētājs. Viss pastāv Viņā. Pasaule arī pēc radīšanas netika atstāta pašdarbībā, bet to nes un uztur Viņa spēkpilnais vārds. Līdz ar to mums nav jābaidās no kosmiskas katastrofas, saskrie-